09/12/2019

Упокојио се у Господу старац Јефрем Аризонски (Филотејски)

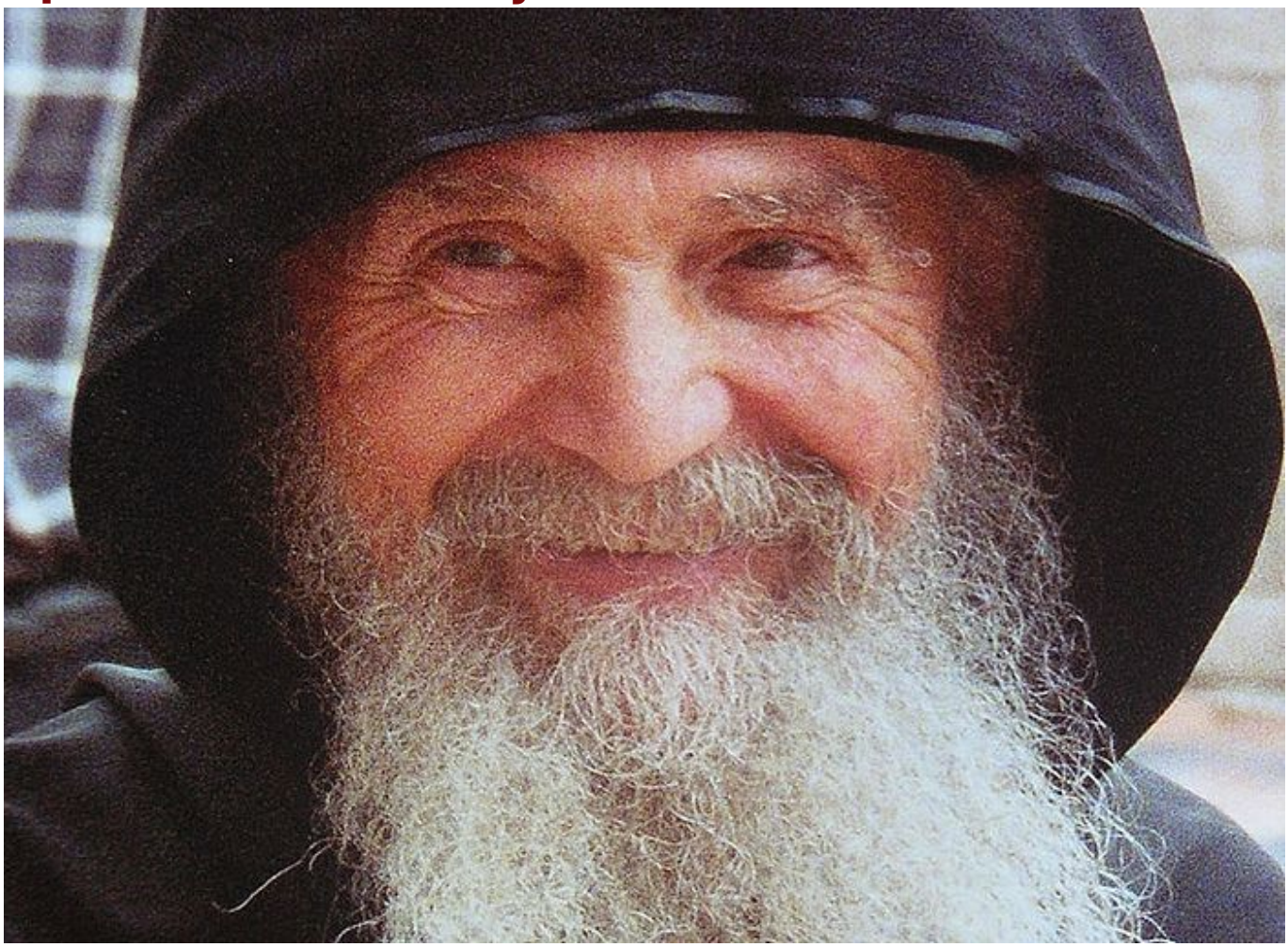

Јутрос око 6:00 часова по средњеевропском времену упокојио се знаменити светогорски старац Јефрем.

Велики савремени подвижник, проигуман светогорског манастира Филотеј, старац Јефрем Филотејски (у свету Јоанис Мораитис) се родио 24. јуна 1928. године у граду Волос (Грчка). Са 19 година се одрекао света и преселио на Свету Гору Атос, поставши послушник светог старца Јосифа Исихасте, безмолвника и пустињака.

Величина личности и дела Старца Јефрема достојна су његовог духовног оца. Обновио је обитељ Филотеј на Атосу, а после тога је за кратко време на Америчком континенту основао деветнаест манастира који су постали духовна оаза за Американце жедне благодати Божије. Преминуо је у обитељи Светог Антонија у Аризони (САД) коју је сам основао вршећи непрестану

молитву за своја духовна чеда и спасење целог света.

1960.године један од највећих православних богослова XX века, отац Јован Романидис (1927-2001) је у писму атонском монаху и црковном писцу Теоклиту Дионисијатском писао: ”Светогорци морају да одмах пошаљу своје представнике у САД и да оснују тамо монашке обитељи, у супротном случају Православље на Америчком континенту очекује неизбежна погибао”. Неколико година после тога, да оствари замишљено напорима тек једног човека, рекло би се немогуће.

Отац Јефрем (Мораитис) је први пут дошао у Канаду 1972. године на позив својих духовних чеда. После неколико година овакве посете у САД и Канаду су постале честе. Старац је разговарао са људима, учио их, тешио, проповедао... Постепено је све више постајала очигледна потреба Американаца за живу реч Јеванђеља и њихова потреба за правим духовним животом.

За основу своје мисионарске делатности старац Јефрем је поставио отварање мушких и женских манастира, који су постајали духовни центри, који су привлачили хиљаде неравнодушних људи, који су гледали на обитељ као на “делић Неба на земљи”.

Према речима познатог грчког историчара и богослова оца Георгија Металиноса, “православни манастири постају најефективнији мисионарски центри. Живот у обитељи, посматрање живота монаха и учествовање у богослужењима много ефективније делују на оне који пролазе кроз процес оглашења од сувопарних схоластичких речи. Инославни желе да упознају живо Православље и да га виде изнутра”.

Манастири старца Јефрема су се појавили у многим регионима САД и Канаде: Њујорку, Тексасу, Флориди, Вашингтону, Јужној Каролини, Пенсилванији, Илиноису, Калифорнији, Мичигену, Монтреалу и Торонту. Укупан број обитељи које је основао старац Јефрем у овом тренутку износи деветнаест, а још два манастира се налазе у изградњи. Тај број се може још повећати, пошто многи мирјани поклањају земљу и иступају са иницијативом да се оснује још више нових обитељи.
Сви манастири старца Јефрема су са конаком. Они се руководе атонским уставом и као основу свог живота изабрали су завете Јосифа Исихасте. Многи житељи америчких и канадских обитељи су више пута посећивали Свету Гору и чак су неко време живели у атонским манастирима, желећи да се упознају са монашким предањем на његовом извору.

У број људи који живе у обитељима које је основао Јефрем Филотејски убрајају се људи разних социјалних слојева и националности: поред грчких имиграната у САД, ту спадају и разни представници различитих народа и религија који су прешли у Православље (мормони, муслимани, индуси, будисти, јудејци, католици и протестанти).

Америчка Православна Црква се у тренутку пресељења старца Јефрема у САД налазила у дубокој кризи. Модернистичка новотарења архиепископа (касније Васељенског патријарха) Атинагоре (Спиру) довела су до лишавања Цркве њеног исихастичког и аскетског карактера. Америчко Православље је изгубило духовну дубину и васељенску перспективу, претворивши се тек у етнографски клуб за оне имигранте који жале за Отаџбином.

Старац Јефрем је спасао америчко Православље од растапања и асимилације према протестантском обрасцу. Његова делатност је омогућила да Црква изађе из своје националне затворености и да придобије себи нове људе.

Однос ка старцу Јефрему је у прво време у православној средини био уздржан. Хришћанство Јефрема Филотејског је на први поглед деловало сувише сурово и аскетично, али када би се сами људи упознали боље са старцем и његовим ученицима, топио би се лед неразумевања: Грци-имигранти су од све душе заволели обитељи старца Јефрема.

Данас хиљаде људи викендима и празницима са свих страна САД и Канаде долазе у манастире које је основао старац. Они вољно и са радошћу одстојавају многосатне манастирске службе и мењају своје ставове ка вери под утицајем виђеног.

Манастири Јефрема Филотејског су имали огроман утицај на православне јереје који су служили у САД и Канади. Мењање ставова свештенослужитеља је омогућило постепен повратак заборављеном Православном предању у многим америчким парохијама. Данас већина православних свештеника у трагањима за духовном подршком долази код оца Јефрема и у његове обитељи. Под утицајем учења и позива Јефрема Филотејског многи амерички православни свештеници су постали противници религиозног синкретизма и екуменизма, почели су да носе мантију не само за време богослужења, већ и у свакодневном животу.

Центар мисионерског служења оца Јефрема је био манастир светог Антонија у Аризони, који се налази недалеко од главног града те америчке државе, града Феникс. Већина локалних становника у тренутку доласка старца Јефрема су били мормони, а данас су многи од њих прихватили Православље.

Обитељ светог Антонија је основана 1995.године у безводној и сувој пустињи. Старац Јефрем је првобитно планирао да сагради манастир на другом месту, али је према промислу скренуо са пута и обрео се на пустињском месту између Феникса и Туксона. Очевидци говоре да су у том тренутку јасно чули звук звона, невероватно налик звону у родној обитељи оца Јефрема – манастиру Филотеју. “Овде ћемо саградити манастир”, рекао је тада старац. Владика Антоније, епископ Сан Франциски дуго није могао да поверује у ту причу, све док и сам једном, неколико година касније, није чуо сличан звук. Он се приближавао манастиру светог Антонија који је био у изградњи, када је чуо како звоне звона. Како су сазнали неколико минута касније, звук је био натприродног порекла, пошто сами монаси нису звонили.

Око манастира је, по благослову старца, купљено 1.200 јарди земље на којима је посађено 3.000 стабала маслина, поморанџи, лимуна, грејпфрура, пистаћа, грожђа и палми. Да се дрвеће не би осушило била је неопходна вода која је на чудесан начин пронађена током подземних ископавања. Старцу Јефрему се јавио Антоније Велики и показао му је место где треба да почну да копају бунар. На дубини од 980 м пронађена је вода које је било довољно да околину из пустиње преобрати у цветну оазу.

Сада се у манастирском врту налази више од две хиљаде врста биљака, без

обзира на то што летње температуре у Аризони достижу 40-45 степени Целзијусових.
pravoslavie.cl/sr